

Witajcie moi drodzy!

Dzisiaj proponuję Wam spojrzenie w lustro i przyjrzenie się samemu sobie. Myślę, że jako nastolatki robicie to dość często i oprócz analizowania własnych, tak szybko zmieniających się twarzy, szukacie w nim również odpowiedzi na pytania: Kim jestem? Co jest we mnie wartościowego? W czym jestem naprawdę dobry/ dobra?

Autorka tekstu „Jestem...”, który Wam dziś prezentuję, właśnie to zrobiła. Przekonajcie się sami.

Amy Jerkes „Jestem...”

Jestem architektem: buduję solidne fundamenty i każdego roku, który spędzam w szkole, dodaję do nich kolejne piętra mądrości i wiedzy. [...]

Jestem naukowcem: każdego dnia zbieram nowe dane, dokonuję ważnych obserwacji i eksperymentów z nowymi pomysłami i ideami. [...]

Jestem astronautą: stale badam i poszerzam swoje horyzonty.

Jestem lekarzem: leczę tych, którzy zwracają się do mnie po radę [...].

Jestem policjantem: zawsze dbam o dobro innych i bronię pokoju.

Jestem nauczycielem: swoim przykładem uczę determinacji, poświęcenia i ciężkiej pracy. [...]

Jestem detektywem: szukam znaczenia tajemnicy życia.

Jestem sędzią: oceniam innych tylko wtedy, gdy znam i rozumiem ich całą historię.

Jestem bankierem: inni ludzie obdarzają mnie zaufaniem i tym, co dla nich ważne, i nigdy nie tracą.

Jestem hokeistą: unikam tych, którzy chcą mnie zablokować.

Jestem maratończykiem: jestem pełen energii, zawsze idę do przodu i jestem gotowy na następne wyzwania.

Jestem alpinistą: powoli, lecz pewnie wspinam się na szczyt.

Jestem akrobatą: ostrożnie kroczę po krętych ścieżkach życia, lecz zawsze bezpiecznie docieram do celu.

Jestem milionerem: posiadam mnóstwo miłości, szczerości i współczucia. Moim bogactwem jest wiedza, mądrość, doświadczenie [...].

A najważniejsze – jestem sobą.

J. Canfield, M.V. Hansen, K. Kirberger „Balsam dla duszy nastolatka” (fragment)

Przyjrzyjcie się, jak zbudowany jest ten tekst. Łatwo zauważyć wielokrotnie użyte słowo tytułowe „jestem”. Mamy tu do czynienia z **powtórzeniem**, czyli jednym ze środków poetyckich, które mają zwrócić uwagę odbiorcy i oddziaływać na jego wyobraźnię.

Powtórzenie to dwukrotne lub wielokrotne użycie w tekście tego samego wyrazu lub sformułowania. Pełni ono kilka funkcji:

- zwraca uwagę na pewną **treść**
- wpływa na **rytm**
- sprawia, że wypowiedź staje się bardziej **uczuciowa, dynamiczna**.

W tekście „Jestem” mamy do czynienia ze szczególnym rodzajem powtórzenia:

Anafora to powtórzenie, które występuje na początku wersu lub akapitu.

Zwróćcie też uwagę na powtarzającą się w tekście formę gramatyczną: rzeczownik w narzędniku po słowie „jestem”:

jestem (kim?) *astronautą, policjantem, bankierem, sędzią*

Zapamiętajcie!

Czasowniki **być, stać się, zostać** wymuszają na rzeczowniku formę **narzędnika, który odpowiada na pytania: (z) kim?, (z) czym?**

Zadania

Po przeczytaniu tekstu „Jestem...” zastanów się na jego znaczeniem i odpowiedz na zadane pytania.

1. Które zdania z tego tekstu najlepiej pasują do ciebie? Wybierz dwa fragmenty i napisz krótko, dlaczego właśnie te wybrałeś.
2. Jak myślisz, co to znaczy być sobą? Kiedy łatwo jest być sobą, a kiedy trudno? Wypowiedz się w trzech zdaniach.
3. Napisz pięć zdań, w których przedstawisz swoje umiejętności i cechy wartościowe dla siebie i innych. Możesz wykorzystać pomysł budowy tekstu zastosowany w utworze „Jestem...”.

Źródło: A Łuczak, A. Murdzek. Między nami. Język polski. Podręcznik dla klasy 6. Gdańsk 2020.

Proszę o nadesłanie pracy domowej do **13.03.2021** na adres:
renata.kocur@polnischeschule-essen.de